

Preek over Ps. 139
(6-6-2010)

Orde van dienst morgen

Welkom en mededelingen
Dankgebed
Zingen Gez. 1
Votum en groet
Zingen Ps. 92:1, 2, 3
Leefregels voor christenen: Ef. 4:17-5:2
Zingen E.L. 312 (canon in drieën)
Gebed
Schriftlezing Ps. 139:1-6, 13-18
Zingen Ps. 139:8, 7
Tekstlezing Ps. 139:14
Verkondiging 'God en ik'
Zingen E.L. 315 (2x)
(kinderen komen terug)
Zingen E.L. 471 (2 refreinen)
Dankgebed
Collecte
Zingen Ps. 31:15, 16
Zegen
Amenlied Gez. 21:7

Orde van dienst middag

Welkom en mededelingen
Zingen Gez. 1
Votum en groet
Zingen Ps. 92:1, 2, 3
Gebed
Schriftlezing Ps. 139:1-6, 13-18
Zingen Ps. 139:8, 7
Tekstlezing Ps. 139:14
Verkondiging 'God en ik'
Zingen Opw. 355 (2x)
Dankgebed
Zingen Credo (=E.L. 274a)
Collecte (zingen Opw. 126)
Zingen Ps. 31:15, 16
Zegen
Amenlied Gez. 21:7

Broeders en zusters, Gemeente van Jezus Christus,

Onze zoon Michiel van 8 is helemaal weg van Lego. Hij spaart voor mooie auto's en andere voertuigen, en zet ze met behulp van het boekje zonder problemen in elkaar.

Ik had graag de hijskraan willen laten zien die hij het laatst heeft gemaakt - maar dat mocht niet... "Nee, dat is véél te gevaarlijk!".

En neem het hem eens kwalijk... Zo gaat dat toch: als je zelf iets hebt gemaakt, dan ben je daar heel zuinig op.

Zuinig op wat je zelf hebt gemaakt. Dat is het kernwoord als het gaat om de vraag 'Wie is God - vandaag, voor mij?'.

Dat ontdek je als je ziet hoe David, koning David, tegen God aankijkt. In Ps. 139 krijg je daar een goede indruk van.

Tenminste... als we vanaf het begin één ding goed in de gaten houden: dat Ps. 139 een *gebed* is.

En zeg nou niet: "Ja - nogal logisch" of zoiets. Ik denk dat het goed is om ons dat in te prenten: Ps. 139 is een *gebed*. In Ps. 139 worden géén 'algemene waarheden' verkondigd - óók niet over God. Ps. 139 is géén 'bezinning' over God - en dus eigenlijk ongeschikt voor de vraag die ons vandaag bezighoudt: 'Wie is God - vandaag, voor mij?'.

Hier in Ps. 139 is iemand aan het woord, die *voorgesorteerd* staat, die *bevooroordeeld* is - als hij nadenkt en denkt en spreekt over God.

Ps. 139 is geen bezinning over God, maar een bekentenis van een mens aan zijn Schepper. En daar zijn dan meteen al twee dingen mee gezegd: 1. Die mens *kent* zijn Schepper, hij kent *de God die zich Jahweh noemt* als zijn Schepper; 2. Die mens *erkent* God, déze God, als Schepper.

Ps. 139 is een psalm 'van David'. Misschien door koning David zelf gemaakt, misschien stond 'ie in een bundel die David had samengesteld. Laten we er maar van uitgaan dat David dit lied zelf heeft geschreven.

En koning David is iemand die bekend is met God. God is geen vreemde voor hem. Hij kent God als de Schepper, en noemt God ook bij zijn Naam: Jahweh.

Hij heeft God, déze God, leren kennen - door zijn ouders in de allereerste plaats. Zij zullen hem van God hebben verteld. En zo heeft David in zijn leven God leren kennen - en vertrouwen.

David staat dus al *voorgesorteerd*. Hij is *bevooroordeeld*. God is geen vreemde voor hem. God is iemand met Wie en voor Wie hij elke dag leeft en wil leven. God is iemand zonder Wie hij niet kan en wil.

Dat kleurt en bepaalt wat hij denkt en zegt over en tegen God.

En het tweede is: David *erkent* God ook als zijn Schepper.

David ziet zijn leven niet als toeval, of als 'ongelukje'. Hij is niet het 'product' van zijn ouders, gewild of ongewild. Nee - hij is er tot in het diepst van zijn ziel van doordrongen: "God heeft mij gemaakt - van top tot teen".

En over *hoe* God dat heeft gedaan, en wat dat betekent... daar raakt David niet over uitgedacht en uitgesproken.

Zijn leven is Gods *knutselwerk*. En dan *bedoel* ik ook echt knutselwerk - handenarbeid, handvaardigheid. En niet 'prutswerk'.

Als David hardop nadenkt over zijn leven, dan ziet hij zijn leven niet als 'toeval', of als 'ongelukje'. Nee, God is aan het *knutselen* geweest, aan het *boetseren*, aan het *weven*. En zelfs het 'priegelwerk', *juist* dat priegelwerk, in het donker, verborgen - dat heeft God zó zorgvuldig gedaan!

Kijk in vers 13, 15 en 16 - en kom met David mee onder de indruk van dat zorgvuldige en zorgzame werk van God!

Als David zó naar zijn leven kijkt, en ziet en weet en erkent hoe het gemaakt is, hoe God het gemaakt heeft - zó zorgvuldig, zó zuinig op hem als mens -, dan zakt zijn mond open van verwondering: "Ooooooh, wàt goed!". Wat mooi, wat wonderlijk, wat een wonder ben ik - een wonder van God!

En dat *zegt* hij ook met zoveel woorden tegen God: "Ik loof u voor dàt wonder" (vs. 14). Want "*wonderlijk* is wat u gemaakt hebt - ik weet het, tot in het diepst van mijn ziel".

David, koning David, kent en erkent God als zijn Schepper - in diepe verwondering.

En dat is ook de sleutel tot het antwoord op de vraag die ons vandaag bezighoudt: 'Wie is God - vandaag, voor mij?'.

Dat antwoord is: God is je *Maker*! En laten we de klemtoon dan ook meteen maar naar voren halen: *God* is je Maker!

Het zijn niet je ouders die jou 'gemaakt' hebben. Jouw leven is niet het 'product' van je ouders - zèlfs niet het 'product' van hun liefde.

Natuurlijk - er kwam een zaadje van je vader bij een eitje van je moeder. En daardoor ben je ontstaan. Je ouders waren nodig; zonder hen was je er niet geweest.

Maar hoe nodig een man en een vrouw ook zijn voor nieuw leven - jouw leven is niet hun werk geweest. Het is het werk van de Schepper van hemel en aarde, van alles wat er bestaat.

Je bent dus ook geen *ongelukje* - waarvoor je even naar Apeldoorn zou moeten bellen. Je bent geen ongelukje, geen toeval, geen foutje - de Schepper heeft bewust, willend en wetend, jouw leven gemaakt.

Je bent *gewild* en *gewenst* - door God de Schepper. Oók als je vader en moeder *anders* tegen je aankijken! Jij hebt *bestaansrecht* - maakt niet uit of andere mensen daar anders over denken.

Bewust, willend en wetend, heeft God je 'in elkaar geknutseld'. God heeft niet zitten prutsen, Hij is aan het *knutselen* geweest. Met zijn *eigen* vingers heeft Hij je in elkaar gezet (vs. 13, 15, 16a).

En dat knutselwerk van God, dat kun je met recht hand-vaardigheid noemen. Dat is *vakwerk*! Daar klopt *alles* aan, daar is *niks* mis mee! Er ontbreekt *niets* aan (vs. 16b).

Dat is best een lastige, trouwens.

Misschien is het je opgevallen: David heeft het niet over wat er allemaal 'mis' kan zijn in het leven. In deze psalm in elk geval niet.

Wij doen dat wèl... Hoezo 'alles klopt'? Hoezo 'niks mis mee'? Er is zovéél mis! M'n aangeboren afwijking; die beschadiging die ik aan dat ongeluk heb overgehouden; m'n sombere gevoelens die ik ècht niet voor m'n lol erop nahoud - en ga zo maar door.

David doet dat *niet*. Terwijl hij ècht wel wist dat het leven niet over rozen liep. En tòch bepaalt dat voor hem *niet* de kwaliteit van het leven. Die wordt bepaald door het feit dat *God* hem gemaakt en dus gewild heeft.

En wàt betekent dat...

In de eerste plaats: God is *zuinig* op je! Net zoals onze Michiel zuinig was op zijn bouwwerk. En net zoals ieder mens zuinig is op wat hij zelf heeft gemaakt. Dat geldt voor de Schepper net zo goed!

God is zuinig op je. Het gaat Hem dus aan het hart als er iets aan jou 'kapot' gaat! Daar heeft Hij *verdriet* van. Of Hij is er *boos* over - als iemand anders er de oorzaak van is.

Dat God zuinig op je is, betekent ook: dat je *nooit alleen* bent. Hij is altijd bij je. Zo is zijn Naam ook - Jahweh: Hij zal er zijn; Hij is erbij.

Dat betekent niet per se dat God altijd voorkomt dat er iets aan jou kapot gaat. Of dat God ervoor zorgt dat je nooit in problemen komt.

Dat wist David zelf ook al. Denk aan die andere bekende psalm van hem: Ps. 23. "*Zelfs al gaat mijn weg door een donker dal - ik vrees geen gevaar, want u bent bij mij*".

God heeft jou gemaakt - Hij is zuinig op je, je bent *nooit* alleen.

En God is niet alleen maar je gezelschap, Hij is ook *betrokken* gezelschap. Kijk maar in vers 3: "*Met al mijn wegen bent u vertrouwd*". God is niet alleen maar 'op de hoogte' van je leven, Hij *volgt* je leven. Omdat Hij het belangrijk vindt om te weten hoe het met je gaat. En om te weten dat het *goed* met je gaat.

Ook wat dat betreft is God net zoals ons. Kijk maar eens naar jezelf, als ouders: Je brengt je kind voor het eerst naar school, of naar de sport, of naar in elk geval een nieuwe ervaring. Jij kent je kind, jij weet hoe spannend hij of zij het misschien vindt. En dan let je extra goed op, dat je weet dat je kind z'n draai vindt in de groep, en zich daar op z'n gemak voelt. Zo doet God óók.

God heeft je met zijn eigen vingers in elkaar gezet. Dat betekent óók: je bent *geen nummer*. Je bent sowieso geen lopende-band-werk, maar een uniek schepsel waar er geen tweede van is. Maar je bent óók niet 'nummer zoveel in de rij', een min of meer anoniem wezen. Je hebt een *naam*, je bent iemand. En God *kent* je naam. Hij *wéét* wie je bent en hoe je bent en hoe je je voelt.

Dat God zuinig op je is, betekent óók: God heeft altijd tijd voor je. Je klopt nooit tevergeefs bij God aan om hulp. Je krijgt nooit Gods voicemail als je Hem 'belt' (= bidt). Je krijgt nooit het 'tuut-tuut-tuut' van 'in gesprek'. En de telefoon gaat ook nooit tig keer over zodat je 'geen gehoor' krijgt.

Nee - God praat niet terug zoals wij mensen tegen elkaar terugpraten. Maar Hij is wél de God die *hoort* als je roept (Ps. 116:1). En als God 'hoort', betekent dat voor Hem ook: actie. Of ik daar nu wel of niet iets van merk - "Er is er Eén die op je let, en die *luistert* naar 't gebed".

En als God je Zelf heeft gemaakt, dan weet Hij ook als geen ander wie je bent en hoe je in elkaar zit. Je hoeft je dus voor God ook niet anders voor te doen dan je bent - laat staan *béter* dan je bent.

Je hoeft dus geen masker op te zetten als je God onder ogen komt. En als je een masker op had, kan 'ie af. Kom maar gewoon, zoals je bent. Want God heeft je Zelf gemaakt - en Hij houdt van je en accepteert je - zoals je bent.

Dàt zit er allemaal aan vast - aan het feit dat God je Maker is.

Tja - wat doe je dan? "Maak jezelf blij met zilver" (**zingen!**) - dat was het advies van de reclame, alweer heel wat jaren geleden...

Maar zilver is niet genoeg. Dat weten 'we' in Holland allemaal, deze dagen. Zilver hebben we al twee keer gehad op het WK voetbal. Alleen goud is genoeg. Dáár gaan we voor.

Wat doe je als mens - als je zó'n Maker hebt?

Dan ga je voor goud. Toch? Je gaat voor het hoogste wat er is.

En dus ga je voor *God*. Toch?

Ja, het hangt er wèl van af waar je voor kiest: aanbidden of door-denken. Maar als je voor door-denken kiest, dan kom je nergens uit - want dan is God niet logisch, niet 'normaal', niet 'redelijk'.

David koos voor aanbidden: God, wat bent u geweldig!

Dat is 'gaan voor God': Hem aanbidden. Omdat jij waardevol bent voor Hem, is Hij waardevol voor jou.

Kom, en prijs dus je Maker! Zoals ook David deed.

God aanbidden - dat doe je in woord en daad. Want je *zegt* niet alleen hoe geweldig God voor jou is, je laat het Hem ook *zien*. Doordat je *contact* met Hem zoekt. Doordat je je leven met Hem deelt. En doordat je een leven *voor* Hem leidt, in dienst van Hem. En je laat *leiden* door Hem, door *zijn* ideeën en gedachten over het leven - en niet meer in de eerste plaats door je *eigen* ideeën..

"U die mij geschapen hebt, *u* wil ik aanbidden als mijn God, en u gehoorzaam zijn - in voor- of tegenspoed. Heer, *u* bent mijn doel. Komt *u* tot uw doel met mij".

Amen.